

Padmasambhawa

USTNA RADA DOTYCZĄCA PRAKTYKI

Namo Guru Dewa Dakini Hung

Wielki Mistrz Padmakara, który wzniósł filar życia słów wszystkich buddów, pomógł ludowi Tybetu wejść w bramę Dharmy. Chociaż pragnęli przyjąć schronienie w Trzech Klejnotach, nie wiedzieli jak skierować swoje umysły w kierunku praktyki. Kiedy spadły na nich takie nieszczęścia jak choroby, bojaźliwie zaczęli się uciekać do wróżbiarstwa, inkantacji szmanistycznych i astrologii. Dlatego Padmakara udzielił im tej ustnej rady na temat praktyki. Tybetańczycy, praktykujący w tej zdegenerowanej epoce, weźcie ją sobie do serca!

Aby sprawić, żeby twoja praktyka duchowa stała się znacząca, stosuj ją zawsze wtedy, kiedy potrzebujesz remedium. Jeśli masz jakieś przerażające doświadczenie, zachowaj w umyśle Trzy Klejnoty, obiekty schronienia! We wszystkich codziennych aktywnościach, takich jak chodzenie, leżenie czy siedzenie, pamiętaj o swoim mistrzu na szczycie swojej głowy! Oddzielenie się od bodhicitty powoduje gnicie korzenia mahajany; a zatem nigdy nie oddzielaj się od poruszania umysłu skupionego na najwyższym oświeceniu!

Odczuwanie skąpstwa podczas dawania jałmużny, powoduje odrodzenie się w postaci głodnego ducha, a więc nie błędź w skąpstwie, nawet wtedy kiedy dajesz najdrobniejszą rzecz! Dawanie upustu pożądaniu podczas zachowywania ślubowań czystości, powoduje odrodzenie się w piekle cuchnących zwłok; a zatem nie kultywuj w sobie żądzę seksu. Wpadanie w gniew podczas ćwiczenia się w cierpliwości i bodhicicie, powoduje bolesne doświadczenie palenia się w żelaznym pudle wewnątrz płonącego pieca; a zatem nigdy nie oddzielaj się od zbroi cierpliwości.

Jeśli ześlizniesz się w lenistwo, próbując zrealizować niezrównane oświecenie, zachowaj w umyśle to, że twoje życie biegnie przed siebie nie zwlekając nawet przez chwilę; nie stań się ofiarą próżności! Czas twego życia umyka tak jak noc umyka przed dniem; zachowaj to w umyśle!

Kiedy stosujesz się do zaplanowanej duchowej praktyki, największe znaczenie ma dedykowanie zasługi przestrzegania wskazań sześć razy w ciągu dnia i nocy! Spanie jak zwykle zwłoki jest bardziej nikczemne, niż [bycie] krową! Nie praktykowanie Dharmy po osiągnięciu ludzkiego ciała, jest bardziej podłe, niż bycie gnijącym trędowatym. Nie obawianie się dojrzewania karmy, kiedy wie się o pozytywnych i negatywnych działaniach, jest odpowiednikiem obłędu! Zrozum, że nawet niewielkie pogwałcenie [prawa karmy], może zaowocować górą cierpienia. Zachowaj to w umyśle!

Rzeczą o największym znaczeniu jest pielęgnowanie nawet najdrobniejszych

pozytywnych działań podobnie jak własnego serca! Zabieranie życia innym [istotom] nie różni się niczym od mordowania własnych rodziców czy dzieci! Jeśli na widok kobiety odczuwa się pożądanie, powoduje to odrodzenie się jako mikrob w łonie; zastosuj więc remedium wyrzeczenia się! Zamiar zabrania czegoś, co należy do innej [osoby], a co nie zostało ci dane, sprawi, że przez wiele eonów będziesz się odradzać w ubóstwie i niedostatku. Wystrzegaj się nieszczęść, jakie spowoduje zaangażowanie się w tym życiu w pracę na polu z udziałem zwierząt i pracowników!

Nie powinieneś zniechęcać się, myśląc: "Jak ktoś z taką karmą jak moja, może praktykować Dharmę?" Nawet błogosławiony Budda Śakjamuni był kiedyś nangdzie, synem garncarza! Nie czuj dumy, ani nie nadymaj się zarozumiale, z powodu rzekomego posiadania przez siebie powierzchownej szlachetności. Żaden z buddów nie odczuwa zarozumiałości, mimo iż ich wszechwiedza i właściwości znajdują się poza możliwościami zmierzenia!

Kiedy spotykasz zły los, to jeśli nie zaufasz Trzem Klejnotom, ale zamiast tego poszukasz ratunku w szamanistycznych rytuałach leczniczych i przyjmiesz schronienie w światowych duchach, będzie to oznaką tego, że pozwoliłeś na powstanie negatywnych poglądów odnośnie nauk Wielkiego Pojazdu. Nie czuj skrepowania w obliczu nauk Buddy!

Zawsze wtedy, kiedy spotyka cię nieszczęście czy choroba, pomyśl sobie: "To odpłata za moje karmiczne długi z poprzednich żywotów; oczyszcza to moją negatywną karmę! Bez względu na to, jakie szczęście cię spotka, uważaj je za dobroć Trzech Klejnotów i pobudź w sobie silną tęsknotę oddania i wdzięczności! Kiedy natykasz się na wrogość i nienawiść, myśl: "Jest to dobry przyjaciel, który pomaga mi kultywować cierpliwość!" Myśl: "Ten pomocnik jest posłańcem zesłanym przez zwycięskich!"

Kiedy twoi przyjaciele i krewni ukazują ci swoją miłość i uczucia, są to okowy samsary, pomyśl więc: "Te więzy są przeszkodami zesłanymi przez Marę, aby uniemożliwić mi spełnienie niezrównanego oświecenia!" Pomyśl także: "Wszystkie czujące istoty trzech sfer są moimi rodzicami. Jaka szkoda, że moi rodzice błąkają się w samsarze! Nie wystarczy jednak żałować ich; z pomocą czterech niezmierności i wielu innych środków, muszę wyprowadzić je poza samsarę, dopóki samsara nie opustoszeje!" Zachowaj to w umyśle!

Bez względu na to, na jakie przyjemności i rozproszenia napotkasz w ciągu tego życia, myśl: "To Mara zwodzi mnie, abym nie osiągnął najwyższego oświecenia! Ten Mara budzi większe przerażenie, aniżeli jadowita żmija!" Zachowaj to w umyśle! Chociaż bardziej mogą ci się podobać doskonałe warunki tego życia, są one przemijające, powierzchowne i chwilowe. Zachowaj to w umyśle!"

Bez względu na osiągnięcia, do jakich się zastosujesz, w tym świecie są one tylko przemijające i będą cię dręczyć omamionymi zaburzeniami. Zachowaj to w umyśle!

Dokonaj wysiłku, aby odwrócić się od tego złudzenia! Pewne jest, że musisz odejść, pozostawiając po sobie całe królestwo, upragnione obiekty i własność! Wówczas nie pomoże ci nic poza Dharma. Zachowaj to w umyśle! [Terma Nyangral Nyima Oзера zawiera w tym miejscu dodatkowe zdanie: "Możesz mieć niezliczone królowe i służbę, ale zachowaj w umyśle, że w chwili śmierci będziesz musiał odejść sam".] To najważniejsze! Zachowaj to w umyśle! Odnosnie tego towarzystwa, istotne jest, aby w tym życiu dotrzymać towarzystwa temu czemuś, co pomaga ci w osiągnięciu niezrównanego oświecenia. Zachowaj to w umyśle! Kiedy spotyka cię zły los, zrozum, że jest to nauczyciel, który namawia cię do robienia tego, co pozytywne i że to jest najłaskawszy nauczyciel! Zachowaj to w umyśle!

Kiedy na ciało spada poważna choroba, pomyśl: "Jest to bicz, który prowadzi mnie będzie na ścieżce do oświecenia. Jest to obiekt schronienia, prowadzący mnie na ścieżce". To ciało, które mam tylko na pewien czas, któregoś dnia będę musiał zostawić jak zwykle zwłoki. Nie ma możliwości, aby tego uniknąć! Kiedy lgniesz do tego złożenia mięsa i krwi jako samego siebie, pomyśl: "Jest to zły duch, który przeniknął do mego serca!" Nie rozpraszać się, rób co tylko możesz, żeby wypędzić tego złego ducha! Doświadczenia tego życia nie posiadają własnej natury, przypominają sen i magię. Zachowaj to w umyśle!

Ty i wszyscy inni jesteście omamieni, ponieważ nie rozpoznajecie, że to, co jest pozbawione własnej natury, jest właśnie takie. To złudzenie musi zostać natychmiast odesłane w dharmę. Zachowaj to w umyśle! Jeśli tego nie zrobisz, spowoduje to, że bez końca będziesz wędrować w samsarze i przechodzić niemożliwe do zniesienia cierpienie. Porzuć wszystkie inne aktywności i nie przykładaj uwagi do niczego innego, oprócz praktyki Dharmy, a ona umożliwi ci zrealizowanie niezrównanego oświecenia. To najważniejsze! Jeśli chodzi o praktykę Dharmy, wystarczy po prostu "mieć praktykę". Głębokie nauki musisz zastosować w odpowiedni sposób. Zachowaj to w umyśle!

Jeżeli praktykujesz w sposób właściwy, przepływ samsary zmieni kierunek. Kiedy ten przepływ zostanie odwrócony, nie zaniknie przepływ wielkiej błogości. Zachowaj to w umyśle! Praktykujący z przyszłych pokoleń nie zastosują się do tej rady. Zaufają wróżbom i szamanistycznym inkantacjom, co sprawi, że zbłądzą na manowce. Zachowaj to w umyśle!

Jeżeli wysłuchasz tego uważnie i zastosujesz odpowiednio w praktyce, z pewnością automatycznie otrzymasz błogosławieństwa! Kiedy twoje serce przyswoi sobie miłującą dobroć, będą cię kochały wszystkie istoty. Jeżeli masz w sercu współczucie, każdy będzie cię miłował jak własne dziecko. Kiedy zachowujesz w sercu bezstronność, uwolnisz się od wrogości i uprzedzeń. Jeśli wypełnisz swoje serce współodczuwającą radością, twoje działania będą pozostawać w harmonii ze wszystkimi.

Kiedy porzucisz myśl o ranieniu innych, napotkasz mniej wrogości. Jeżeli okiełznasz

swój umysł i będziesz bardzo szczodry, wokół ciebie zgromadzi się wielu praktykujących. Kiedy przestaniesz być zazdrosny i arogancki, będziesz mniej zniesławiany. Jeśli porzucisz niespokojne działania i zaferowanie, będziesz popełniał mniej błędów.

Kiedy twój umysł odwraca się od żądz, wtedy automatycznie pojawia się jedzenie, bogactwo i radości. Kiedy zachowujesz czystość wskazań, twój umysł stanie się giętki. Jeśli nie masz żadnych ambicji, ani pragnień, nagromadzenia udoskonalą się w sposób naturalny. Kiedy zrozumiesz cechy charakterystyczne samsary, twój umysł odwróci się od światowych dążeń.

Jeśli twój umysł zaangażował się w głębokie nauki o dharmacie, a ty stosujesz je w praktyce, napotkasz wiele nieszczęść i przeszkód.[W sutrach Pradžniaparamity często wspomina się, że bodhisattwa, który angażuje się w praktykę głębokiej pustki, napotka na wiele problemów, aby w ten sposób móc szybciej oczyścić swoją karmę i podążać dalej ścieżką do oświecenia.] Kiedy towarzyszysz wybitnemu mistrzowi, jego właściwości automatycznie wpłyną na ciebie. Jeśli twoje oddanie dla Trzech Klejnotów nie wygasa, szybko otrzymasz błogosławieństwa.

Kiedy studiujesz i przemyślisz nauki bez uprzedzeń, będziesz miał mniej sekciarskie nastawienie wobec nich i szkół filozofii. Jeżeli praktykujesz głębokie [fazy] rozwojową i spełniającą, osiągniesz moce i błogosławieństwa. Kiedy twoja powierzchowność dostosowuje się do światowych konwencji, spotkasz się z mniejszym krytycyzmem.

Jeśli przestaniesz skupiać się na przywiązaniu i lgnięciu, twoje ciało i umysł odczują spokój. Jeżeli żyjesz na odosobnieniu w górach, pojawią się doświadczenia. Kiedy odrzucisz umiłowanie własnego "ja" i lgnięcie do niego, nie będą ci dokuczać przeszkody ze strony Mary. Jeśli twój umysł spogląda w siebie, wyłoni się z ciebie dharmata.

Kiedy nieustannie wkładasz wysiłek w praktykę, pojawią się nieograniczone pozytywne właściwości. Jeśli rozpoznasz naturę umysłu, jego wytwory i włożony weń wysiłek, uwalniają się w sposób naturalny. Kiedy rozpoznasz, że samsara i nirwana są dharmakają, nie będziesz musiał wkładać wysiłku w praktykę medytacyjną. Jeżeli twoja praktyka nie zagubi się w lenistwie, nie będziesz czuł żalu w chwili śmierci.

O szczęśliwcy, zmieszajcie swój umysł z Dharmą, a pojawi się w was szczęście stanu buddy!

Posłuchaj znowu! Jeśli nie poskromisz swoich przeszkadzających uczuć, napotkasz na wrogów i sprzeczności; jest to bezcelowe, pozwól więc umysłowi, aby spoczął swobodnie!

Możesz próbować wspierać swoją rodzinę i przyjaciół, ale w chwili śmierci wszystkie działania poza właściwie wykonywanymi praktykami Dharmy, okażą się chybione. A zatem nieustannie stosuj się do praktyki duchowej w myśli, słowie i czynie!

Możesz gonić za światową sławą i osiągnięciami, lecz jeśli praktykujesz nauki Buddy, to taka aktywność stanie się jedynie przyczyną tego, że ponownie wpadniesz w samsarę. A zatem, przyłgnij do nauk Buddy!

Zamek z ziemi i kamienia może być piękny, ale jeśli nie mieszkasz w fortecy niezmiennego, będziesz musiał odejść bez niego. Trzymaj się więc fortecy niezmiennego!

Możesz gromadzić dobra i rzeczy, lecz po śmierci będzie się można cieszyć jedynie z dwóch nagromadzeń. Gromadź więc dwa nagromadzenia, tak bardzo jak potrafisz!

Możesz jeść wszelkiego rodzaju wspaniałe pożywienie, ale jeśli nie przyłgnąłeś do nektaru wrodzonej natury, wszystko to zmieni się w stos nieczystości. Wypij więc nektar głębokich wyjaśnień!

Z całego serca możesz ukochać to ciało z mięsa i krwi, i lgnąć do niego jakby było tobą, ale ponieważ jest to tylko pożyczka od elementów, i jeśli nie zrealizujesz niezrodzonej dharmakaji, wkrótce zostanie ci ono wyrwane. Strzeż więc i schwytaj twierdzą niezrodzonej dharmakaji!

Możesz być partnerem tysiąca miłych przyjaciół, ale jeśli nie dotrzymujesz towarzystwa metodzie (upaya) i poznaniu (pradźnia), wkrótce zostaniesz od nich odłączony. Dotrzymaj więc towarzystwa metodzie i poznaniu!

Twoja sława i rozgłos mogą wypełniać miliard wszechświatów, lecz jeśli nie rozpoznasz swojej niezrównanej i niewyraźnej natury, wszystko to będą jedynie próby Mary, mające na celu uwiedzenie cię. Dąż więc do osiągnięcia niewypowiedzianej, niepojętej i niemożliwej do opisanego natury!

Możesz posiadać moc i władzę władcy świata, ale jeśli po mistrzowsku nie opanujesz swego umysłu, to kiedy nadejdzie czas śmierci, ciągle nie uda ci się osiągnąć mocy wolności. Zdobądź więc kontrolę nad swoim umysłem!

Możesz mieć odwagę silnego wojownika, lecz jeśli nie posiadasz inteligentnej mocy wiedzy rozróżniającej, nie odwrócisz fali w bitwie z samsarą. Posiądź więc inteligentną moc wiedzy rozróżniającej!

Możesz mówić jako Lew Mowy [Mańdziuśri], ale jeśli nie weźmiesz sobie do serca pierwotnie czystej natury rozbrzmiewającej pustką, nie zapobiegiesz dojrzywaniu karmy. Weź więc sobie do serca pierwotnie czystą naturę pustego rozbrzmiewania!

Możesz dosiadać najwspanialszego ogiera, ale jeśli nie odkryjesz w sobie wielkiej błogości, nie pozwoli ci to uniknąć nieszczęść samsary. Szukaj więc natury wielkiej błogości!

Możesz mieć ciało tak wspaniałe jak ciało boga, ale jeśli nie ozdobisz się najwyższymi właściwościami stanu buddy, nie uwiedzie ono Demona Śmierci. Ozdób się więc wybitnymi zaletami zwyczajnych!

Jeżeli nie szukasz ochrony u swego mistrza i Trzech Klejnotów, nic nie będzie cię mogło ocalić przed atakami przeszkadzających uczuć. Szukaj więc ochronnej eskorty u guru i Trzech Klejnotów!

Jeśli nie urzeczywistnisz, że twój umysł jest buddą, będą cię zwodzić konceptualne myśli. Zrealizuj więc, że twój umysł jest buddą!

Krótko mówiąc, twoje niezliczone światowe dążenia, które nie stanowią przyczyny wyzwolenia ani wszechwiedzącego oświecenia - poza tym, że są daremne - spowodują jedynie dalsze samsaryczne nieszczęścia. Istotne jest więc dokonanie wysiłku - sercem i duszą, w myśli, słowie i czynie - aby zrealizować niezrównane oświecenie!

Posłuchaj ponownie! Powodem, dla którego ludzie nie odwracają swoich umysłów od światowych dążeń, jest to, że nie rozumieją przyczyny i skutku, oraz charakterystycznych cech samsary. Przyczyną samsary jest to, że nie porzuciło się dualistycznego skupiania się na własnej naturze. Ponieważ w przebudzonym stanie umysłu ego i inne istoty są jednym, [dlatego] ludziom, którzy rozróżniają pomiędzy sobą i innymi, brak rozumu! Ponieważ wszystkie istoty trzech sfer, jedna po drugiej, miały i mają swoich kochających rodziców, [dlatego] ludzie, którzy uważają innych za swoich wrogów lub przyjaciół, są pozbawieni rozumu!

Ponieważ w tym czasie musimy dokonać oddzielenia samsary od nirwany, ludzie, którzy znajdują czas na to, by poświęcić się światowym dążeniom, są pozbawieni rozumu! Ponieważ to życie trwa tylko krótką chwilę, jak podróżny w domu noclegowym, dlatego ludzie, którzy zajmują się budową domów i rezydencji, są pozbawieni rozumu! Ponieważ to ciało jest wypełnione nieczystymi substancjami i nie może znieść nawet dotyku ciernia, dlatego ludzie, którzy lgną do niego jako czegoś własnego, są pozbawieni rozumu!

Ponieważ rodzina i przyjaciele to coś nietrwałego, co umiera, dlatego ludzie, którzy oczekują, że ich życie będzie trwać bez końca, są pozbawieni rozumu! Ponieważ w chwili śmierci będziesz musiał odejść z pustymi rękoma, dlatego ludzie, którzy wszelkimi złymi metodami zabiegają o jedzenie i bogactwo, są pozbawieni rozumu! Ponieważ zewnętrzne zjawiska zmieniają się i znikają, dlatego ludzie, którzy spodziewają się, że związane z nimi przyjemności będą trwały bez końca, są

pozbawieni rozumu!

Ponieważ czas twego życia zmniejsza się jak cień zachodzącego słońca, dlatego ludzie, którzy są leniwi i opieszali, są pozbawieni rozumu! Ponieważ praktyka Dharmy zapewnia szczęście zarówno w tym życiu, jak i w przyszłym, dlatego ludzie, którzy odwracają się od niej i angażują się w życie rodzinne, są pozbawieni rozumu! Ponieważ jest pewne, że popełnianie negatywnych czynów spowoduje odrodzenie się w niższych światach, dlatego ludzie, którzy nie boją się dojrzenia karmy, są pozbawieni rozumu!

Ludzie, którzy obecnie nie są w stanie znieść dotyku choćby jednej ognistej iskry, ale spodziewają się wytrzymać cierpienie gorących piekieł, są pozbawieni rozumu! Ci, którzy nie są w stanie znieść nawet jednej nocy zimna, ale spodziewają się wytrzymać cierpienie zimnych piekieł, są pozbawieni rozumu! Ludzie, którzy nie są w stanie znieść nawet trzech dni głodu i pragnienia, ale spodziewają się wytrzymać cierpienie głodnego ducha, są pozbawieni rozumu! Ludzie, którzy nie są zdolni znieść trudów dźwigania ładunku choćby przez krótką chwilę, a spodziewają się wytrzymać niedolę zwierzęcia pociągowego, są pozbawieni rozumu!

Ponieważ jest to czas, kiedy potrzeba dobrych rad, dlatego ludzie, którzy nie słuchają nawet nauczającego mistrza, są pozbawieni rozumu! Ponieważ jest to czas, kiedy osiągnięto się pewną wolność wyboru, dlatego ludzie, którzy czynią się niewolnikami przyjemności zmysłowych, są pozbawieni rozumu! Zaniehbując praktykowania Dharmy nawet przez krótką chwilę, ludzie, którzy oczekują cieszyć się długotrwałym szczęściem w przyszłości, są pozbawieni rozumu!

Śmierć już od urodzenia jest twoim wrodzonym stanem posiadania; ludzie, którzy bez pośpiechu przygotowują się na jutro, ignorując bliskość śmierci, są pozbawieni rozumu! Obecnie masz szansę wspiąć się w górę lub spaść w dół; ludzie, którzy nie angażują się w przynoszącą wyzwolenie praktykę Dharmy, są pozbawieni rozumu! Rezultatem samsarycznych czynów są wyłącznie nieszczęścia; ludzie, którzy nie porzucą tego stworzonego przez ego cierpienia, są pozbawieni rozumu! Ponieważ bez końca wędrujesz w samsarze, ludzie, którzy sami siebie oszukują, są pozbawieni rozumu!

Kiedy pojawia się zdegenerowana epoka tego eonu, ludzie sami się zwodzą, źle sobie doradzają, stwarzają własną głupotę, kłamią i oszukują się. Jakie to smutne, że ci ludzie, chociaż posiadają ludzkie kształty, nie mają więcej rozumu niż woły!

Posłuchaj raz jeszcze! Ty, który praktykujesz Dharma z głębi serca, zrób tak jak ci mówię: idź za mistrzem i Trzema Klejnotami z oddaniem tak stałym jak bieg rzeki! Dbaj o swoich zwolenników, usługujących i wszystkie pozostałe istoty, z dobrocią i współczuciem, tak jak matka dba o swoje jedyne dziecko!

Zdobądź moc i zdolności i wyzwól wrogów Dharmy Buddy; bądź tak potężny jak

uderzenie pioruna! Nie bądź leniwy, ale poweźmij wysiłek wykonywania pozytywnych działań myślą, słowem i czynem, z taką energią jak próżna kobieta, której włosy zajęły się ogniem! Bądź sumienny, jeśli chodzi o dobro i zło i z uwagą tak czystą jak jęczmienna mąka co do przyczyny i skutku karmicznych czynów, unikaj negatywności jak trucizny!

Postanów, że będziesz gorliwie naśladować czyny wszystkich przodków o subtelnych i szlachetnych umysłach i podążać za przykładem świętych istot! [Paralelny wers z Rincziena Terdzo brzmi: "Zrezygnuj ze współzawodnictwa z przełożonymi i naśladowuj przykład szlachetnych istot".] Przyjmij guru, jidamy, dakinie i strażników Dharmy na świadków swoich ślubowań i dokładnie, z czystym sumieniem, przestrzegaj ich! Użyj siebie jako kryterium cierpliwości i nie rań, ani nie zadawaj bólu innym!

Cokolwiek robisz, nigdy nie oddalaj się od tego, co jest znaczące, ale nakieruj na Dharma swoje myśli, słowa i czyny! Nie krytykuj innych; zamiast tego ujawnij swoje błędy świata! Pomóż tym, którzy mają oddanie, wejść w Dharma w odpowiedni sposób, nauczając stosownego lub ostatecznego znaczenia!

Wszelkiego rodzaju nietrwałość, taka jak śmierć czy oddzielenie, to posłania dla ciebie, a zatem zwracaj uwagę! Nie zajmuj się wielu rozprasającymi działaniami, ale zrelaksuj ciało i umysł! Praktykuj, stosując głębokie wyjaśnienia do swego stanu umysłu!

Bez względu na to jak biedny możesz być, nie szukaj podstępem jedzenia i bogactwa! Kiedy twój umysł wypełnia strach, nie bądź wrogo usposobiony wobec przeszkadzających duchów! Nawet za cenę królestwa nie rań innych istot!

Ponieważ czas śmierci jest nieokreślony, weź do niewoli twierdzę natury umysłu! Poszukaj kwalifikowanego mistrza, zawsze oddawaj mu cześć na szczycie swojej głowy i rozwiń tęsknotę ufności i oddania!

Ponieważ nie wiesz, co będzie ci potrzebne w życiu, przestuduj wszystkie zagadnienia wiedzy! < Przedmioty wiedzy tradycyjnie obejmują filozofię, języki, logikę, medycynę, sztuki i rzemiosła. > Bez względu na to, czego się nauczysz, zarozumiałość daje oparcie demonowi katastrofy; a zatem upokórz się!

Zawsze przebywaj w odległych siedzibach górskich, ponieważ samotność jest źródłem szczęścia! Nie żyj życiem złego gospodarza, ponieważ spowoduje to nieszczęścia w tym i we wszystkich przyszłych żywotach! Ponieważ towarzystwo, w jakim się znajdujesz, wpływa na codzienne czyny, zwiąż się z ludźmi, którzy przebywają w harmonii z Dharma.

Dopóki nie osiągniesz realizacji poprzez trening medytacyjny, nie przechwalaj się, ani nie działaj w szorstki sposób! Odrzuć uprzedzenia i stronniczość, ponieważ są one łańcuchami samsary! Nie bądź hipokrytą i nie zachowuj się w sposób

pretensjonalny, ponieważ wszyscy mądrzy ludzie pogardzają tym i lekceważą to!

Nie przebywaj wśród zwykłych ludzi; złe zachowanie w sposób naturalny kala! Nie pokładaj zaufania w żadnych uwarunkowanych zjawiskach; wszystko jest magiczną zjawą! Zdobądź pewność we własnym umyśle; przebudzony stan nie znajduje się gdzie indziej!

Kiedy porzucisz i przyswoisz sobie opisane powyżej środki, zostaniesz tym, który podtrzymuje nauki Śakjamuniego.

Posłuchaj raz jeszcze! Jeśli z głębi serca pragniesz praktykować Dharwę, oprzyj swoją praktykę Dharmy na przestrzeganiu zasad, które są jak ziemia! Udoskonal pojazd filozofii w ramach poglądu, który jest rozległy jak przestrzeń! Dzięki dostrzeganiu szczegółów tak wyraźnie jako barw tęczy, utrzymuj wszystkie nauki w umyśle, odrębne i niez mieszane!

Prowadź zdecydowanych, udzielając im nauk we właściwej kolejności, tak jak stopniowo zdejmuje się korę z drzewa bananowca! Wychowaj przeznaczonych i wartościowych uczniów ustnymi wyjaśnieniami, tak czuły jakbyś się opiekował młodymi sadzonkami!

Pamiętaj o treningu medytacyjnym tak wyraźnym i żywym jak kwiaty jesienią! Jak uzdrowiacz, bierz wyjaśnienia ze wszystkich stron i stosuj je tam, gdzie są one potrzebne! Bądź umiarkowany, jak wtedy, kiedy używasz soli do swoich potraw!

Odetnij bezpośrednio nieszczęścia, jak dziki jak, zmierzający wprost pod górę doliny! Kiedy spotykasz przeszkadzające uczucia, porzuć je jakbyś spotkał nienawistnych wrogów! Kiedy narodzi się w tobie antidotum na nie - pierwotna pełnia uwagi - strzeż jej w strumieniu swego istnienia tak dokładnie jak swoich oczu!

Oczyszczając błędne pojęcia i wątpliwości poprzez słuchanie i przemyślanie, usługuj mistrzowi z giętkością młodego jelenia! Odnośnie spraw światowych, bądź tak uparty jak stary byk, który nie pozwala nikomu prowadzić się za nos! Ćwicząc się w czterech niezmiernościach, zrównuj wszystko z cierpliwością owcy!

Jeśli nadszedł czas na wykorzystanie podczas dysputy tego, czego się nauczyłeś, przedrzyj się poprzez to z pomocą inteligencji, której nic nie jest w stanie powstrzymać, tak jak miecza wojownika! Jeśli poszukujesz znaczenia poprzez przemyślanie, poskrom ospałość i pobudzenie, tak jakbyś kiełznał dzikiego ogiera! Jeśli zasymilujesz w sobie doświadczenie, odrzuć wszelkie światowe dążenia jak jakaś znakomita osobistość, która zachorowała na trąd!

Krótko mówiąc, aby szybko przebudzić i zrealizować niezrównane oświecenie, istotne jest obserwowanie siebie we wszystkich sytuacjach i kontrolowanie siebie odnośnie przyczyny i skutku, tak dokładne jak nowo poślubionej żony!

Słuchaj znowu! Opanowanie i łagodny sposób mówienia są konieczne dla ułatwienia narodzenia się w tobie miłującej dobroci. Ciekawość i aktywny umysł daje ci dobrą właściwość łatwego odczucia ufności. Poczucie honoru i skromności daje ci dobrą właściwość wytrwałości w praktyce Dharmy.

Napotkanie cierpienia i nieszczęść daje ci dobrą sposobność skierowania swego zainteresowania ku Dharmie. Uczciwość i zaufanie dodaje dobrych właściwości, pozwalających na zniesienie trudności. Wierność i głęboka uczuciowość pobudzają dobre właściwości, które pozwalają na osiągnięcie prawdziwej zdolności służenia swojemu mistrzowi.

Niechęć do zalet i istniejącego stanu rzeczy daje ci dobrą właściwość niezaangażowania w stronniczość w związku z Dharumą Buddy. Niedbałość odnośnie spraw światowych daje ci dobrą właściwość większych zdolności utrzymania świętej Dharmy. Dotrzymywanie słowa użycza pozytywnych właściwości bycia w harmonii z Dharumą.

Bycie zdecydowanym i nieustępliwym daje ci dobrą właściwość wyższych zalet podczas praktykowania Dharmy. Uśmiech na twarzy i łagodne usposobienie dają ci dobrą właściwość czystej samaji z twoimi przyjaciółmi w Dharmie. Nie skupianie się na czymś konkretnym i sponatniczność w codziennych działaniach dają ci dobrą właściwość bycia w stanie bezpośredniego odcięcia konceptualnego myślenia.

Z drugiej strony, te cechy charakterystyczne mogą stać się wadami, jeśli zostanie się przez nie przygniecionym w sposób następujący: Ludzie, którzy mówią w sposób opanowany i łagodny, znajdują się w niebezpieczeństwie stania się ofiarą błędów pretensji i nieuczciwości. Ludzie ciekawi [wszystkiego] o aktywnych umysłach popełniają błąd łatwego porzucania praktyki Dharmy. Ludzie skromni i z poczuciem honoru popadają w błąd polegający na tym, że nie zostawiają spraw świata poza sobą.

Ludzie, którzy doświadczyli wiele cierpienia i nieszczęść, znajdują się w niebezpieczeństwie, ponieważ mogą nie znaleźć wolnego czasu, mimo iż pragną praktykować Dharumą. Ludzie uczciwi i ufający, znajdują się w niebezpieczeństwie popadnięcia w błąd niezrozumienia Dharmy. Ludzie, którzy są stali i głęboko uczuciowi w stosunku do krewnych, popadają w błąd nie odcięcia tego, co wiąże ich ze sprawami świata.

Ludzie, którzy nie lubią zalet i istniejącego stanu rzeczy, ryzykują tym, że nie zastosują antidotum w swojej praktyce świętej Dharmy. Ludzie, którzy nie dbają o sprawy świata, ryzykują tym, że nie wytrwają do końca praktyki Dharmy. Ludzie, którzy dotrzymują słowa, ryzykują tym, że popadną w błędy szorstkiej mowy, prowadzącej do wymiany argumentów i sprzeczki.

Ludzie, którzy są zdecydowani i nieustępliwi, ryzykują tym, że będą mieli trudności z porzuceniem niechęci i wrogości. Ludzie, którzy zachowują uśmiech na twarzy i łagodne usposobienie, ryzykują tym, że staną się podatni na romanse i zbytnimi hipokrytami. Ludzie, którzy nie skupiają się na niczym konkretnym i są spontaniczni, nie przykładają się do działań związanych z Dharma i ryzykują popadnięcie w błąd pomniejszania znaczenia faktu dojrzewiania karmy.

Wy wszyscy, którzy możecie wejść przez bramę Dharmy: jeśli odrzucicie wszystkie błędy i pojawią się w was wszystkie zalety, bez problemów zrealizujecie niezrównane oświecenie; zachowajcie więc to w umyśle!

Posłuchaj raz jeszcze! Jest wielu ludzi, którzy nie pozostają w zgodzie z Dharma, mimo iż weszli w jej bramę, musisz więc upewnić się, że nie stało się to twoim udziałem! Możesz być wyświęcony, ale nie jesteś praktykującym Dharma, jeśli sposób, w jaki żyjesz i to, co posiadasz, jest takie samo jak u głowy rodziny. Możesz porzucić światowe działania, ale nie jesteś praktykującym Dharma, jeśli nie porzuciłeś zwykłego, błahego plotkarstwa.

Możesz mieszkać w pustelni, ale nie jesteś praktykującym Dharma, jeśli twoje działania są takie same jak działania zwykłej osoby. Możesz porzucić swoją ojczyznę, ale nie jesteś praktykującym Dharma, jeśli nie odciąłeś więzów, jakie łączą cię ze światowymi ludźmi. Możesz być wytrwały w praktyce, ale nie jesteś praktykującym Dharma, jeśli nie odwróciłeś umysłu od pożądania.

Możesz doświadczać wielu niewygód, ale nie jesteś praktykującym Dharma, jeśli nie jesteś w stanie znieść krzywd wyrządzanych przez innych. Możesz praktykować fazę rozwojową i spełniającą, ale nie jesteś praktykującym Dharma, jeśli oczekujesz, że wróżby i rytuały szamanistyczne usuną przeszkody. Możesz ćwiczyć się w niedualizmie, ale nie jesteś praktykującym Dharma, jeśli oczekujesz pomocy od bogów i obawiasz się krzywd, jakie mogą ci wyrządzić demony.

Możesz wejść na ścieżkę mahajany, ale nie jesteś praktykującym Dharma, jeśli nie próbujesz przynosić pożytku czującym istotom. Możesz działać dla dobra istot, ale nie jesteś praktykującym Dharma, jeśli twoje najgłębsze cele nie znajdują się w uścisku bodhicitty. Możesz rozumieć pogląd, ale nie jesteś praktykującym Dharma, jeśli nie zważasz na dojrzewiającą karmę.

Możesz rozumieć dziewięć jan pojazdu [ningmapy], ale nie jesteś praktykującym Dharma, jeśli nie połączysz swego umysłu z Dharma. Możesz przez cały czas praktykować z jednoupunktowym umysłem, ale nie jesteś praktykującym Dharma, jeśli nie zniszczyłeś skupiania się na zjawiskach jako czymś realnym. Możesz posiadać trzy treningi, ale nie jesteś praktykującym Dharma, jeśli motywuje tobą chciwa pretensjonalność.

Jeśli w dowolnym duchowym działaniu, w jakie się zaangażowałeś, będzie brakować

potrójnej doskonałości przygotowania, głównej części i konkluzji, {Potrójna doskonałość (tyb. dam pa gsum) to: doskonały początek bodhicitty; doskonała główna, niekonceptualna część; oraz doskonała konkluzja czyli dedykacja zasługi} nie jesteś praktykującym Dharmę. Możesz być spontaniczny w codziennych działaniach myśli, słów i czynów, ale nie jesteś praktykującym Dharmę, jeśli zagubiłeś się w zwykłych przeszkadzających uczuciach. Ludzie, którzy odrzucają praktyki pozwalające na osiągnięcie spełnienia już teraz, a zamiast tego dążą do osiągnięcia spełnienia w przyszłości, nie są praktykującymi.

Nie jesteś praktykującym Dharmę, jeśli oczekujesz na osiągnięcie rezultatu w przyszłości, bez rozpoznania naturalnego oblicza swego umysłu. Możesz stwarzać karmiczne czyny o pozytywnych korzeniach, ale nie jesteś praktykującym Dharmę, jeśli nie odwróciłeś się od ośmiu światowych dharm.

Ludzie przyszłości, tych osiem światowych dharm to zuchwałe demony, które żyją w każdym, wysokim i niskim. Tych osiem to: być szczęśliwym, kiedy cię chwala i nieszczęśliwym, kiedy cię oskarżają; być szczęśliwym, kiedy jest się sławnym i nieszczęśliwym, kiedy jest się niesławnym; być szczęśliwym, kiedy doświadcza się przyjemności i nieszczęśliwym, kiedy odczuwa się niewygodę; oraz być szczęśliwym, kiedy się coś zdobyło i nieszczęśliwym, kiedy się coś straciło.

Musisz dokładnie się zbadać, aby zobaczyć, czy wszystkie pozytywne korzenie, które stworzyłeś w przeszłości myślą, słowem i czynem, popełniłeś z postawą tych ośmiu, czy też nie, i czy posiadasz je w swoich obecnych czynach, a także czy posiadają je czyny, które planujesz w przyszłości. Istotne jest, by powstrzymać się od angażowania w nie!

Wszyscy ludzie, którzy w przyszłości staną się zwolennikami Padmy, bez względu na to, w jakie praktyki się będziecie angażować, praktykujcie bezbłędną ścieżkę w celu szybkiego osiągnięcia wielkiego oświecenia stanu buddy! Praktykujcie rozległe i głębokie znaczenie! Praktykujcie, posiadając wszystkie nauki prawdziwie i w pełni przebudzonego!

Praktykujcie, posiadając znaczenie pojazdu o dziewięciu stopniach, z których każdy wyższy zawiera w sobie, w umyśle jednej osoby, wszystko to, co niższy! Praktykuj dowolny cel bądź czyn, rozpoznając, że nie ma ogóle żadnej rzeczy do urzeczywistnienia!

Praktykuj w stanie, w którym wszystkie zjawiska samsary i nirwany są jedną sferą dharmakaji! Praktykuj wyłącznie w opraciu o moje wyjaśnienia! Praktykuj bez wątpliwości czy wahania odnośnie rezultatów oświecenia!

To była ustna rada dotycząca postępowania, powierzona tybetańskim mnichom i każdemu, kto pragnie praktykować Dharmę Buddy. Samaja.

Oby spotkali ją wartościowi ludzie, posiadający karmiczne związki!